

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/906/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112228988
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112228988.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: J. B., M.. XX.XX.XXXX, Q. B., V. XXX/XX, S.. G. R. R., S. G. P. B. I. , v konaní o zaplatenie 417,94 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 25C/104/2013-86 zo dňa 06.06.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom, ktorý bol súdu prvého stupňa doručený dňa 12.10.2012 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 417,94 eur s príslušenstvom a žiadal náhradu trov konania. Písomným podaním zo dňa 11.06.2014 oznámilo svoj vstup do konania Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Vo vyjadrení zo dňa 18.09.2013 navrhol žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zamietnuť z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je pre neurčitosť neplatná. Žalobca v podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 24.09.2013 vzniesol námietku vstupu vedľajšieho účastníka do konania s tým, že žiadal, aby súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania, pretože pre jeho vstup neboli splnené zákonné podmienky vzhľadom k tomu, že predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale návrh na plnenie podaný proti jednej osobe, aktivity vedľajšieho účastníka nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, pretože súd má povinnosť na určité skutočnosti prihliadať z úradnej moci a tiež preto že, pripustením vstupu vedľajšieho účastníka do konania by došlo k porušeniu zákona o ochrane osobných údajov a telekomunikačného tajomstva.

Súd prvého stupňa s poukázaním na § 93 O.s.p., § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. uviedol, že v danom prípade sa jedná o právnickú osobu založenú na ochranu práv spotrebiteľa, a posudzoval skutočnosť, či v predmetnom prípade išlo o osobu v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p., t.j. či ide o právnickú osobu založenú na ochranu práv spotrebiteľa. Uzavrel, že Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 je takouto právnickou osobou v zmysle § 25 zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré má spôsobilosť byť účastníkom konania a procesnú spôsobilosť vystupovať v postavení vedľajšieho účastníka na tej z procesných strán, ktorá je spotrebiteľom. V danom prípade ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Keďže v predmetnom konaní Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na ochranu práv žalovaného - spotrebiteľa v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p., ktorú situáciu predpokladá a umožňuje zákona, súd prvého stupňa návrhu žalobcu na nepripustenie vstupu spotrebiteľského združenia do konania nevyhovel.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Navrhol zmeniť uznesenie súdu prvého stupňa tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripúšťa a zaväzuje vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy konania.

V dôvodoch odvolania poukázal žalobca na to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). V dôvodoch odvolania zdôraznil, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Poukázal v tomto smere na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 5.2.2013 v zmysle ktorého: „z ust. § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka“. Citujúc aj ďalšie dôvody uznesenia Najvyššieho súdu SR v zmysle ktorých Najvyšší súd SR konštatoval, že súd musí vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorý prejavil vôľu vstúpiť do konania a musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadrí nesúhlas. Súd musí tiež zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlas i procesný úkon účastníka. Tiež akcentoval na ďalšie dôvody uznesenia Najvyššieho súdu SR 3Cdo/188/2012 že použitie ust. § 101 ods. 3 O.s.p. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania neprichádza do úvahy, teda na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov ktorí sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p.. V tejto súvislosti poukázal vedľajší účastník aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/375/2013 zo dňa 19.6.2013 a uplatnil trovy odvolacieho konania proti vedľajšiemu účastníkovi vo výške 54,88 eur.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu v stanovenej lehote nevyjadril. Žalovaná v stanovenej lehote nevyjadrila svoje stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania a nevzniesol ani námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka do konania.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že žalobca podal odvolanie v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a po preskúmaní uznesenia dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci správne rozhodol, pokiaľ vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného pripustil.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s dôvodmi uznesenia, na ktoré v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

K dôvodom uvedených v odvolaní odvolací súd dopĺňa nasledovné:

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Zmyslom vedľajšieho účastníctva podľa vyššie cit. zák. ustanovení je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva) alebo je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku

vedľajšieho účasťníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov.

V prejednávanej veci je nepochybné, že združenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 písomným podaním zo dňa 25.06.2013, doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.06.2013 oznámilo svoj vstup do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Žalobca podaním zo dňa 19.09.2013 namietol vstup vedľajšieho účastníka do konania, preto správny bol postup súdu prvého stupňa, pokiaľ o prípustnosti vstupu do konania rozhodoval. Rovnako správne zohľadnil aj tú skutočnosť, že žalovaný zastúpený v konaní G. R. R. (S. G. P. B. I.) sa k výzve súdu na podanie námietok voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane, ktorá jej bola doručená dňa 07.01.2014 nevyjadrila, z čoho vyvodil, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasí.

Rozhodujúcim pre posúdenie prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania v zmysle ust. § 93 ods. 2, 3 O.s.p. je dôjdenie oznámenia vedľajšieho účastníka súdu, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov a súčasne, že ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré podmienky v danom prípade boli naplnené, čím je zároveň aj naplnený predpoklad „pomoci v spore“ účastníkovi konania ako spotrebiteľovi, ako vyplýva z vyššie uvedeného.

Z obsahu spisu je nepochybné, že žalovaný nevyjadril nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, preto z tohto jeho postoja podľa názoru odvolacieho súdu možno vyvodiť, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasí. Nemožno opomenúť ani tú rozhodujúcu skutočnosť, že žalovaný voči napadnutému uzneseniu nepodal odvolanie, z čoho taktiež možno vyvodiť, že sa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania stotožnil.

Za danej situácie nie je namieste, aby súd striktné vyžadoval prejav súhlasu žalovaného s takýmto vstupom do konania, ako v odvolaní namietal žalobca. Iná je totiž situácia v prípade procesného úkonu vedľajšieho účastníka, ktorým je podanie odvolania, a ktorou sa zaoberal Najvyšší súd SR v Uznesení zo dňa 05.02.2013 sp. zn. 3Cdo/188/2012. Z tohto rozhodnutia vyplývajú principiálne stanoviská k postaveniu vedľajšieho účastníka v konaní a predovšetkým záver, že hlavný účastník musí v prípade procesného úkonu vedľajšieho účastníka, ktorým je odvolanie, dovolanie, vysloviť súhlas, pričom nevyslovenie súhlasu sa rovná neudeleniu súhlasu. Súčasne bol vyslovený názor, že súd nemôže vyzvať hlavného účastníka na vyslovenie súhlasu postupom v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p. Z tohto rozhodnutia vyplýva aj záver, že ak hlavný účastník nevyjadrí súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka, je potrebné ho odmietnuť, ako podané neoprávnenou osobou. Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach tiež zdôraznil, že súdy musia mať za každých okolností jasno v otázke, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník (vstupujúci do konania z vlastnej iniciatívy) v konaní podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či účastník neprejavil nesúhlas s vedľajším účasťníctvom a musia súdy vždy zákonne zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný (nepřípustný namietajúci) procesný úkon účastníka konania. Aplikačné problémy, aby pri využívaní tejto formy ochrany práv spotrebiteľa právnické osoby vstupovali len do konaní, v ktorých to reálne vyžadujú potreby toho, koho chcú v konaní podporovať - spotrebiteľa, mala za cieľ novela občianskeho súdneho poriadku, vykonaná zákonom č. 353/2014, ktorá nadobudla účinnosť 1.1.2015, ktorá v ust. § 93 ods. 3 za prvú vetu vložila druhú vetu v znení: „Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe, musí byť aj súhlas účastníka, pri ktorom sa zúčastňuje na konaní. Inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“. (Aj keď novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 353/2014 nemá prechodné ustanovenie, platí pravidlo typické pre právo po prvýkrát zakotvené v § 355 pri prijatí zákona č. 99/1963 Zb. podľa ktorého ak boli v konaní začatým pred účinnosťou tohto zákona urobené procesné úkony, tak účinky ktoré sa s nimi spájajú podľa predchádzajúcej právnej úpravy, ostávajú zachované aj naďalej. Rovnako to platí pre úkony súdu aj pre úkony účastníkov konania. Teda pokiaľ vedľajší účastník do konania vstúpil pred 1.1.2015 účinky vstupu sa posudzujú podľa ust. § 93 O.s.p. v znení pred novelou vykonanou zákonom č. 353/2014 Z.z.

Nárok žalobcu sa v danej veci opiera jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, preto je v záujme žalovaného, aby v konaní vystupoval vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba, a ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv. Súčasne z postoja žalovaného možno vyvodiť, že s týmto

vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane súhlasí, preto súd prvého stupňa správne rozhodol, že pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Ani námietky žalobcu, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bez súhlasu účastníka, na strane ktorého má vystupovať znamená porušenie ústavných práv žalovanej, vyplývajúcich z Článku 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ako aj zákona o ochrane osobných údajov a ochrane spotrebiteľa, nie sú opodstatnené. Osobou, ktorej práva by mohli byť takýmto postupom porušené je žalovaný ako fyzická osoba, a preto pokiaľ ide o ochranu osobných údajov, je na rozhodnutí takejto osoby, či tieto práva uplatní alebo nie. Žalobca ako druhá strana sporu takéto práva ani nie je oprávnený uplatňovať.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.